GREGORIUS MAGNUS
12. Jh. Seite 149r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

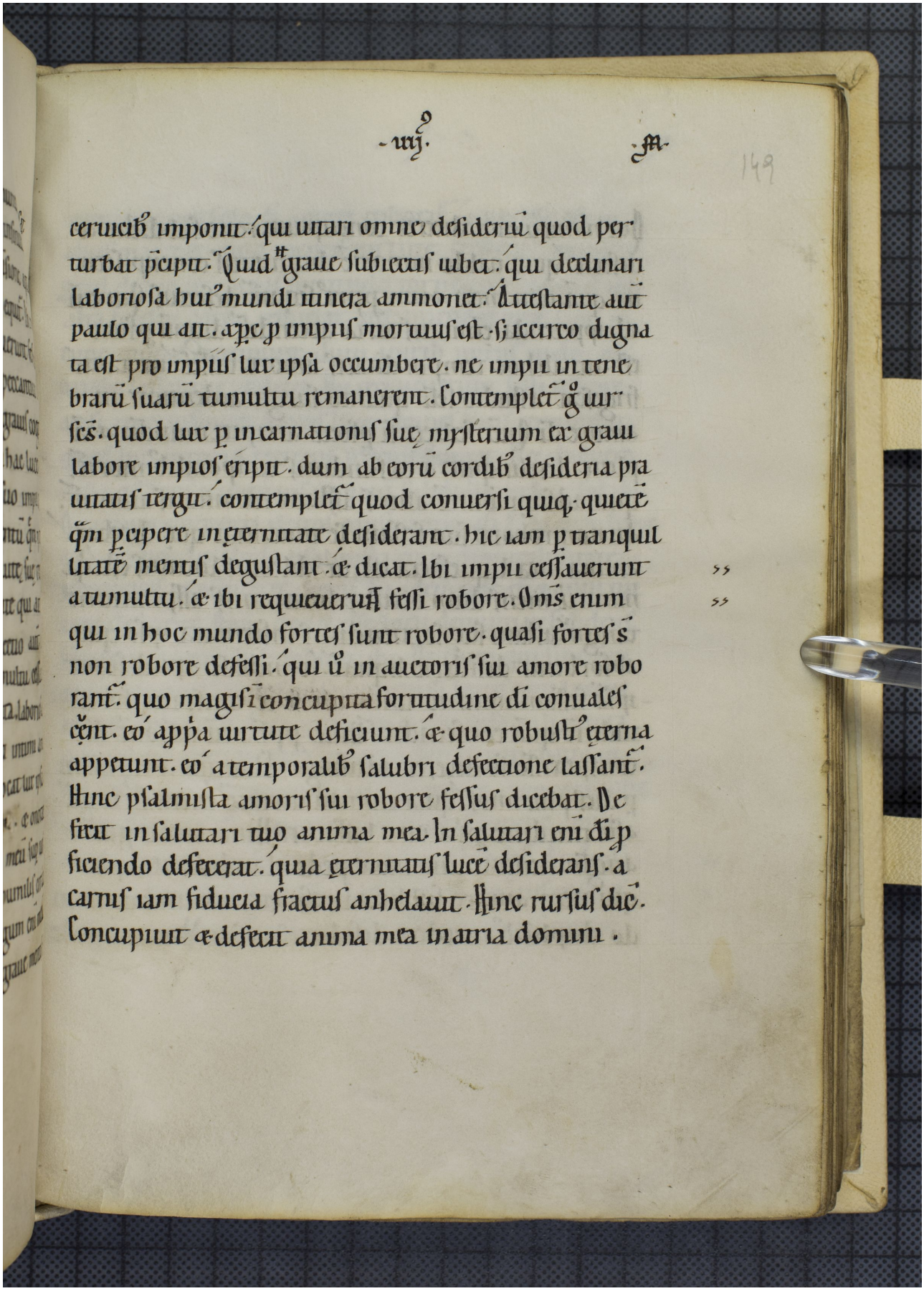

ceruicib⁹ imponit. qui uitari omne desideriū quod per
turbat p̄cipit. Quid ⁊ graue subiectis iubet. qui declinari
laboriosa hui⁹ mundi itinera ammonet. Attestante aut̄
paulo qui ait. ap̄c p impiis mortuus est. s; iccirco digna
ta est pro impiis lux ipsa occumbere. ne impii in tene
brarū suarū tumultu remanerent. Contemplet̄ g̊ uir
scs̄. quod lux p incarnationis sue mysterium ex graui
labore impios eripit. dum ab eorū cordib⁹ desideria pra
uitatis tergit. contemplet̄ quod conuersi quiq; quietē
q̄m p̄cipere in eternitate desiderant. hic iam p tranquil
litatē mentis degustant. & dicat. Ibi impii cessauerunt
a tumultu. & ibi requieuerunt fessi robore. Oms̄ enim
qui in hoc mundo fortes sunt robore. quasi fortes s̄
non robore defessi. qui ů in auctoris sui amore robo
rant̄. quo magis i concupita fortitudine d̄i conuales
c̄ent. eo ap̄pa uirtute deficiunt. & quo robusti⁹ eterna
appetunt. eo a temporalib⁹ salubri defectione lassant̄.
Hinc psalmista amoris sui robore fessus dicebat. De
fecit in salutari tuo anima mea. In salutari eni d̄i p
ficiendo defecerat. quia eternitatis lucē desiderans. a
carnis iam fiducia fractus anhelauit. Hinc rursus dic̄.
Concupiuit & defecit anima mea in atria domini.